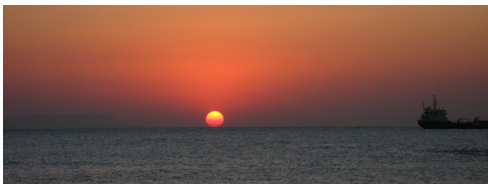

Μια ψυχή πλασμένη από καλό υλικό, που όπως οι περισσότερες παρόμοιες καλές ψυχές δεν έχει αποφύγει τα λάθη, τυχαίνει να ανήκει στην μικρή χωρία εκείνων που πονάω και με πονάνε. Φίλος, με μια λέξη. Τα τελευταία σαράντα χρόνια τουλάχιστον. Σε αυτό το χρονικό διάστημα δεν ήμουν πάντα παρών στα λάθη του. Μπορώ να θυμηθώ όμως, ότι και τις φορές που ήμουν παρών, κανένα από αυτά απέτρεψα. Ουδέν.

...μπορεί να το 'χουν πλανέψει...

Όχι δηλαδή ότι η ταπεινότητά μου είναι καμιά ιδιοφυΐα και έβλεπε πράγματα που η καλή ψυχή δεν έβλεπε. Όχι. Ούτε ότι είμαι ο τύπος του αλάνθαστου τύπου. Τουναντίον μάλιστα. Τίποτα απ' όλα αυτά. Αλλά, να, ως ουδέτερος και ανεπηρέαστος από τα δικά του πάθη, έβλεπα όσα δεν μπορούσε εκείνος να δει καθαρά, όντας βουτηγμένος στη δύνη των δικών του παρορμήσεων, ερώτων και λοιπών ξεμυαλισμάτων.

Δεν το ομολόγησε ποτέ, αλλά υποπτεύομαι ότι όπως οι περισσότεροι εξ ημών, φχαριστήθηκε και φχαριστιέται έως τελευταίας ρανίδας το κάθε του ολίσθημα. Εξάλλου η ζωή θα ήτο μια χόρτα άνευ ελαίου και αλάτος αν ακολουθούσαμε πάντα και μόνο το δρόμο της λογικής και της συνέσεως. Μολοντούτο, είχε ξεσπάσματα δεινής αυτοκριτικής, θεωρητικής μόνον, καθότι δεν κατάφερνε να την ανεβάσει στο πρακτικό επίπεδο και έτσι ήταν σχεδόν έτοιμος για το επόμενο λάθος, το οποίο ενίοτε ήταν ίδιο με το προηγούμενο. Ανθρώπινα πράγματα.

Τέλος πάντων ελεύθερος δεσμεύσεων, αλλά όχι και χρεών, κάποια χρόνια τώρα, πολεμούσε στην καθημερινότητα, ανάμεσα σε μια εργασία που δεν χώνευε πια, καθώς μέσα στο χρονικό διάστημα των μνημονίων είδε πολλές μάσκες να πίπτουν θορυβωδώς και να αποκαλύπτουν αντιαισθητικά προσώπεια και σε άλλα προβλήματα, κάποια από τα οποία

ήταν σοβαρά και είχαν προκύψει από τους λανθασμένους χειρισμούς. Ουδείς αλάνθαστος.

Καθότι ελεύθερος λοιπόν και ομορφόπαιδο, συν ευγενής, καθαροπρόσωπος, ευχάριστος και δραστήριος είχε επιτυχίες. Εύκολα μάλιστα. Δεν χρειαζόταν να κάμει πολλά. Πόσω δε μάλλον, όταν το σπορ τον ενδιέφερε. Ακόμα δε και ως πεσηματίας, ως πέφτουλας δηλαδή, ήτο προσεκτικός και κύριος, στοιχείο το οποίο ελαμβάνετο σοβαρώς υπ' όψιν από το αντίθετο φύλο.

Μια από τις επιτυχίες της προηγούμενης δεκαετίας, ήτο νόστιμη, ευφυής, ελευθέρα, πετυχημένη. Ταγμένη, σε ένα είδος ζωής, μακριά από το πεντάγωνο, σπουδές, εργασία, γάμος, παιδιά, καρώ σημαία, βρέθηκε στο δρόμο του. Και εκείνος στον δικό της. Το ειδύλλιο ταξίδευε ρομαντικά και όμορφα μέχρι που συντόμως έφθασε στο πόιντ ζερό. Οπότε η νόστιμη, ευφυής, ελευθέρα και πετυχημένη του ζήτησε να κάμει μια εξέταση για τον ιό HIV. Και την έκαμε και τις έδειξε το αρνητικόν της εξετάσεως και επιδόθηκαν με τέχνη, φαντάζομαι, εις το σπορ.

Δεν ξέρω γιατί, αλλά μου έκανε εντύπωση όταν το άκουσα. Ήταν τρόπον τινά μια λαμπρή ισορροπία ανάμεσα στο παραδοσιακά θυελλώδες, ανθρώπινο ορμέμφυτο και μια αυστηρά προσεκτική, επιστημονική σχεδόν, προσέγγιση. Είχε τουτέστιν μέσα της, άτεγκτη Δύση και ξελογιάστρα Ανατολή. Με δυο λέξεις δύσκολος συνδυασμός. Ταυτόχρονα όμως, μας δίνει και μια ιδέα για το πως θα πρέπει να πίπτει ο κόσμος εις τας ερωτικές κλίνας, ή έστω οπουδήποτε αλλού, την εποχή του κορωνοϊού.

Το υπό έλξιν ζεύγος θα πηγαίνει στο τουγκέδερ σε ένα από τα εξεταστικά κέντρα, θα δίνουν μαζί δείγμα, και θα επιστρέφουν στη φωλίτσα τους πάλι στο τουγκέδερ και μέχρι να βγουν τα αποτελέσματα θα κάνουν πάντα μαζί τα ίδια πράγματα ακολουθώντας με ευλάβεια όσα συμβουλεύουν οι ειδικοί.

Ακολουθώς, μόλις εξαχθούν τα αρνητικά αποτελέσματα, απελευθερωμένοι από βασανιστικές αγωνίες θα επιδίδονται ασταμάτητα σε αυτό για το οποίο τόσο κόπιασαν. Η συνέχεια κρύβει κάποια προβλήματα σχετικά με τις επόμενες συνευρέσεις, καθότι μόνον η αυστηρά απομόνωση δύναται να εγγυηθεί την ασφαλή ερωτική ζωή. Περιγράφω, ένα μοντέλο ερωτικού πρωτοκόλλου που πιθανόν να αλλάξει τη ζωή μας. Από επιχειρηματίου έως βουκόλου.

Προφανώς δεν θα στερήσει τον έρωτα από τη ζωή μας, αλλά όπως και ο υιός HIV, έτσι και αυτός ο περισσότερο διεισδυτικός Covid 19, θα αλλάξει τις συμπεριφορές μας, τουλάχιστον προς το παρόν. Ενδεικτικότατον ότι η χρηστή κυβέρνησής μας απεφάσισεν το κλείσιμο των καταστημάτων, εμπορικών κέντρων τε και των οίκων ανοχής. Απόφασις ορθοτάτη, ωστόσο πρακτικά δε, δεν ημπορεί να εφαρμοστεί οικουμενικά, διότι το σπίτι το κλείνεις, τη βίζιτα όμως πως την ελέγχεις; Δεν ημπορείς. Έτσι λοιπόν αυτές τις πρώτες εβδομάδες, το ντέρμπυ είναι αμφίρροπο και προς ώρας ισόπαλο. Συνεπώς, Λοιμώξεις – Έρωσ, σημειώσατε χι.

Για να το πάμε και ολίγον πιο πονηρά το θέμα, διότι αισίως κάποτε όλη αυτή η απειλή, όλη αυτή η τρέλα θα πάει στον αγύριστο, εκτός αν επικρατήσει πράγμα ολέθριο διότι καλύτερα μια στραβή ανθρωπότητα με τους κάθε λογής Ντόναλντ, Ταγίπ, Ζαίρ, Γερούν, παρά καθόλου ανθρωπότητα, όταν λοιπόν θα στρώσει και επιστρέψουμε στις εργασίες μας, στους σινεμάδες, στα ταβερνεία κλπ, ανατέλλει το ερώτημα αν θα έχει ανοίξει ο δρόμος στην κάθε κυβέρνηση για πιο σκληρές δομές εξουσίας, με οποιοδήποτε πρόσχημα. Ειδικά σε εποχές που ο κοσμάκης τελεί υπό καθεστώς κάθε είδους φόβου.